

Uskaltaako jo päästää irti?

Kuusitoistavuotiaan lukiolaistytön hoito alkoi olla jo hyvällä tolalla. Hän kuvaili sairastamistaan seuraavasti: ”Mitä siitä ajasta jäi mieleen, oli se kylmyys. Se oli luissa, sisällä, seurasi kaikkialle. Kävi väsyttäväksi. Elämä oli kylmän pakenemista, välitunnilla minuuttien laskemista, tuntien laskemista, päivien laskemista. Odottamista. Se oli marraskuuta koko ajan.” Kuva on potilaan maalaama.

Potilas sairasti laihuushäiriötä. Syömishäiriöt ovat tavallisimmin nuorilla tytöillä ja naisilla esiintyviä mielenterveyden häiriöitä (1). Yleisimmin syömishäiriöön sairastutaan 12–24 vuoden iässä (2). Laihuushäiriölle tyypillistä on laihduttaminen ja lihomisen pelko. Näälätilassa elimistön lepoaineenvaihdunta hidastuu ja ruumiinlämpö laskee, raajat ovat viileät ja kädet ja jalat syanoottiset. Erilaiset terapeutiset ja psykososiaaliset lähestymistavat ovat syömishäiriöiden hoidossa keskeisiä, koska tavoitteena on psyykkisen häiriön hoitaminen. Potilas oli ollut osastohoidossa, johon sisältyi myös taideterapiaa.

”Ei silloin voi huonoiten, kun syömishäiriö on pahimmillaan. Silloin voi huonoiten, kun sitä aletaan hoitaa ja sulta viedään ainut tapa kontrolloida elämääsi. Sulta amputoidaan jotain, ja silti se jää särkemään”, sanoo nuori, joka on käynyt läpi syömishäiriön, mutta kuntoutunut. ■

KIRSI-MARIA HAAPASALO-PESU, nuorisopsykiatrian ja psykiatrian erikoislääkäri, nuorisopsykiatrian dosentti, kliininen opettaja
Turun yliopisto
Satasairaala, Satapsykiatria, nuorisopsykiatrian yksikkö

KIRJALLISUUTTA

1. Keski-Rahkonen A. Syömishäiriöt – ohimenevä kiusa vai ikuinen riesa? Duodecim 2010;126:2209–14.
2. Syömishäiriöt (online). Käypä hoito -suositus. Suomalaisen Lääkäriseuran Duodecimin, Suomen Lastenpsykiatriyhdistyksen ja Suomen Psykiatriyhdistys ry:n asettama työryhmä. Helsinki: Suomalainen Lääkäriseura Duodecim, julkaistu 11.12.2014. Saatavilla Internetissä. www.kaypahoito.fi